
OBSAH

Úvod

Úvodní slovo předsedy

Orgány sdružení

Poslání a vize sdružení

Historie sdružení

Činnost sdružení

Terapeutická komunita

Základní údaje

Poslání služby

Personální obsazení

Statistické údaje

Terapeutická skupina

Pracovní aktivity klientů komunity v roce 2008

Víkendy s rodinami v komunitě.

Podrobnější popis akcí TK

Zhodnocení činnosti v roce 2008 a závěrečné slovo vedoucí programu

Centrum ambulantních služeb

Základní údaje

Charakteristika a principy programů

Personální obsazení

Jednotlivé programy

I. Program ambulantního poradenství

Poslání a cíle služby

Popis programu

Statistické údaje

II. Doléčovací program

Poslání a cíle služby

Popis programu

Statistické údaje

Zhodnocení činnosti v roce 2008 a závěrečné slovo vedoucí programu

Čím jsme výjimeční

Finanční zpráva

Poděkování

Úvodní slovo předsedy

Vážení a milí čtenáři,

rok 2008 byl pro nás rokem úspěšným. Vráťím-li se k závěru svého příspěvku do předchozí výroční zprávy, tak mohu s radostí konstatovat, že se nám skutečně dařilo sdružení i naše služby v uplynulém roce rozvíjet. Terapeutická komunita pro drogově závislé se po celý rok těšila velkému zájmu klientů, využití její lůžkové kapacity bylo téměř sto procentní. Připravili a uspořádali jsme v ní celostátní olympiádu terapeutických komunit. Program ambulantního poradenství jsme více rozčlenili a zpřístupnili lidem vyhledávajícím pouze jednorázové či krátkodobé poradenství, úspěšně jsme připravili podmínky pro rozšíření doléčovacího programu o pobytovou část. Dokončili jsme náš první projekt financovaný z Evropského sociálního fondu v rámci Operačního programu Rozvoj lidských zdrojů, Posílení kapacity ADVAITA, o. s., zaměřený na oblast finančního řízení. Vytvořené pracovní místo finanční manažerky jsme udrželi i po skončení projektu. Podíleli jsme se na rozvoji komunitního plánování sociálních služeb regionu Liberec. Poprvé v historii sdružení jsme na začátku roku nepřestali zaměstnancům přechodně vyplácet mzdu. Ne snad proto, že by stát začal posílat dotace včas, ale díky včasné podpoře Libereckého kraje, který do našeho rozpočtu přispěl částkou o 36 % vyšší než v roce 2007. Stejně tak poprvé se nám podařilo rozpočet našich programů sestavit tak, jak jsme si to naplánovali v projektech v létě roku 2007.

V této záplavě dobrých zpráv jsme jenom okrajově řešili výrazné snížení dotací ze státního rozpočtu na provoz terapeutické komunity.

Z odstupem na to pohlížím jako na předznamenání mnohem horšího stavu v roce 2009, kdy jsme ze státního rozpočtu získali na provoz terapeutické komunity už o 588 tisíc Kč méně

*D
žijte v ruce výroční zprávu občanského sdružení ADVAITA
za rok 2008. Aby listování v ní bylo pro Vás záživnější,
nebo chcete-li dobrodružnější, můžete se s Advaitou nalodit
a vydat se na moře.
Můžete s ní choít plout na jedné plachetnici - lodi Advaity.
Patrně společně zakotvíme u neznámých pevnin, snad nalezneme
i poklad, zažijeme mořské bouře i bezvětrí, projdeme se zapadlými
ulíčkami vyhlášených přístavů, budeme krmit racky a delfíny, slunit
se na palubě, pozorovat západy i východy Slunce, ztrácet se v mlze...
Snad Vám pak bude srozumitelnější smysl a jasnější cíl naší plavby.
A možná si řeknete, že jste také členy posádky Advaity. Neboť
a-advaita znamená česky ne-dvojnost. A toto slovo je velmi velmi
starobylé! Už dávno se tedy možná s námi plavíte na naší-Vaší
společné lodi – lodi Advaity.
Tato zpráva, tento výpis z lodního deníku jednoho úseku plavby bílé
plachetnice Advaity, plující pod vlajkou Naděje, pro Vás může být
živoú inspirací k úvahám, čím vším se Vy a My vzájemně protínáme,
prostupujeme, oslovujeme a obohacujeme. V čem všem jsme ne-
dvojní, jednostejní, ale i jedineční a neopakovatelní.
Protože ne-dvojnost je dobrá půda, ze které vyrůstá strom života, a
ten je košatý a barevný!
Tak tedy pozor! Uvolněte se!
Vyplouváme!*

než v roce 2007, přičemž náklady ve stejném období naopak vzrostly o 600 tisíc Kč. Tento trend je hrozbou pro celou protidrogovou oblast v České republice a jeho následkem může být rozbití provázané a efektivní sítě služeb, která na našem území vznikala od devadesátých let minulého století. Zatím se to týká hlavně terapeutických komunit, ale bude-li vývoj pokračovat daným směrem, další léčebné modality budou následovat. Následky samozřejmě ponese i naše občanské sdružení. To, jak se s nimi vyrovnáme, je výzvou do budoucna, které musíme společně čelit a účinně na ni reagovat. Využijeme všechna dostupná úsporná opatření. Mnoho nám jich už ale nezbývá. Rozhodli jsme se dokonce i tuto výroční zprávu distribuovat až na výjimky pouze v elektronické podobě. Příležitostí je využít nabídky svazu PROADIS (propojené adiktologické služby) a připojit se k němu. Oživuje se tak jedna z původních myšlenek zakladatelů sdružení, že šancí je být součástí většího celku, neizolovat se. Dosud jsme o tom uvažovali hlavně v rámci libereckého regionu, takže nabízená možnost tyto úvahy dále rozšiřuje a posouvá. Řečeno v duchu metafor této výroční zprávy, půjde o to udržet naši vlajkovou loď nad vodou, neutopit se a nepodlehnout kanibalistickým choutkám. Děkuji všem členům sdružení a jeho zaměstnancům za to, že svým úsilím přispívají k naplňování jeho poslání.

MUDr. David Adameček

předseda Rady ADVAITA, o. s.

květen 2009

Orgány sdružení

Nejvyšším orgánem je valná hromada, statutárním orgánem je rada sdružení, která v roce 2008 pracovala ve složení MUDr. David Adameček, Ing. Irena Habrová, Pavlína Ibllová, Ing. Petr Kopejska a Petr Stezka. Předsedou rady byl MUDr. David Adameček, místopředsedkyní Ing. Irena Habrová. Předseda a místopředsedkyně rady zastupují sdružení na veřejnosti.

Poslání a vize sdružení

Posláním občanského sdružení ADVAITA je pomáhat jednotlivcům a rodinám ohroženým škodlivými návyky a vytvářet podmínky pro prevenci, poradenství, léčbu a sociální, zdravotní a pracovní rehabilitaci.

O

*hlédneš-li se, uvidíš Slunce.
A modrou oblohu,
zbrzděnou očima.*

*Ohlédneš-li se,
nezůstávej stát.*

*hlédneš-li se, uvidíš Slunce.
A modrou oblohu,*

*zbrzděnou očima.
Ohlédneš-li se,
nezůstávej stát.*

*Ohlédneš-li se,
nezůstávej stát.*

Naším cílem je, aby se klienti zapojili do společnosti přiměřeně ke svému věku a ke svým možnostem.

Podílíme se na snižování poptávky po drogách jako na jedné ze tří základních strategií moderní protidrogové politiky.

Naší vizí je všeobecně dostupná a odpovídajícím způsobem financovaná síť zařízení, která na Liberecku a v celém Libereckém kraji poskytují potřebné a kvalitní služby lidem s problémovými návyky a jejich blízkým. Naše programy pak vidíme v této síti jako její stabilní a využívanou součást.

Vycházíme z následujících hodnot:

zdraví, osobní růst, lidská důstojnost, sebeúcta, právo na sebeurčení, respekt k jedinečnosti, solidarita, úcta k životu.

Historie sdružení

1997 – založení sdružení pod názvem ADVAITA – občanské sdružení pro pracovní a sociální rehabilitaci drogově závislých při Terapeutické komunitě pro drogově závislé v Nové Vsi.

1998 – zahájení provozu doléčovacího centra v Liberci v Rumunské ulici.

1999 – přestěhování doléčovacího centra do Nezvalovy ulice na okraji Liberce.

2003 – rozšíření nabídky služeb o program ambulantního poradenství.

2004 – návrat do Rumunské ulice v centru Liberce, ovšem do jiné budovy.

2006 – změna názvu na ADVATA, o. s.

2007 – převzetí Terapeutické komunity pro drogově závislé v Nové Vsi od Centra sociálních služeb Libereckého kraje, další stěhování centra ambulantních služeb, tentokrát pouze do jiného objektu v rámci Rumunské ulice.

2008 – rozdělení Programu ambulantního poradenství na jednorázová poradenství a krátkodobé intervence a dlouhodobý, soustavný program.

Činnost sdružení

Za účelem naplnění našeho poslání provozujeme dvě zařízení a v nich tři programy:

- 1) ambulantní poradenství,
- 2) terapeutickou komunitu,
- 3) doléčovací program.

V následujícím textu se věnujeme nejprve terapeutické komunitě a pak našim ambulantním službám.

Naše služby jsou registrovány jako sociálního poradenství a sociální prevence podle § 37, 64 a 68 zákona č. 108/2006 Sb. a jsou certifikovány Radou vlády pro koordinaci protidrogové politiky.

TERAPEUTICKÁ KOMUNITA

„Syn se s drogovou závislostí potýká šestým rokem. Na počátku jsem měla dojem, že svým přístupem k životu jedná jako dvanáctiletý vzpurný a nezodpovědný puberták. Po ročním pobytu v komunitě dospěl a zmodřel, působí dojmem zdravě sebevědomého a reálně uvažujícího dospělého muže.

Vím, že se za tím skokem skrývá každodenní dřina na sobě, ke které vybízí skupinový program, kde jsou všichni členové komunity nuceni žít ve čtyřadvacetihodinové otevřenosti a pravdivosti. Ani syn se nevyhnul mnohým konfliktům, díky kterým objevil i své skryté stránky povahy a naučil se s nimi pracovat tak, že se dnes nemusí bát říci „ne“ a dokáže hájit si svůj osobní prostor.

Oceňuji tuto zralost a mnohdy mi přijde, že se nebávím se synem, ale s rovnocenným partnerem, kterého život těžce zkoušel, ale nezlomil a on se naučil z těchto zkušeností vytěžit pro sebe co nejvíc a dnes je díky tomu moudřejší než leckterý jeho vrstevník.

Týmu komunity tímto patří můj obdiv a vřelý dík za to, že k těmto prospěšným změnám vytvořil ideální podmínky a synovi neméně dík, že jimi i přes náročnost prošel až do konce“

Matka jednoho z klientů komunity

Základní údaje

Název: Terapeutická komunita pro drogově závislé v Nové Vsi (zkratka TKDZ)

Adresa: Nová Ves 55, 463 31 pošta Chrastava

Vedoucí zařízení: Ing. Irena Habrová

Supervizoři: Jitka Vodňanská, Mgr. Jan Knop

Telefon: +420 485 146 988

E-mail: komunita@advaitaliberec.cz

Internet: www.terapeutickakomunita.cz

Poslání služby

Terapeutická komunita pro drogově závislé v Nové Vsi je pobytové zařízení poskytující bezdrogové prostředí se strukturovaným programem a s jasnými pravidly, určené patnácti lidem ve věku od osmnácti let, kteří jsou závislí na nelegálních návykových látkách. Uživatelem služby může být každý člověk bez ohledu na pohlaví, rasu, politické přesvědčení, náboženství, právní či společenské postavení a socioekonomické možnosti.

Hlavním posláním terapeutické komunity je uzdravovat lidi ze závislosti, a to zejména prostřednictvím osobního růstu a cestou změny životního stylu.

Program přispívá k obnově fyzického a psychického zdraví klientů, umožňuje jim osvojit si praktické dovednosti pro každodenní život, aktivně pracovat na zlepšování rodinných či

partnerských vztahů a řešit otázky spojené s bydlením, zaměstnáním nebo studiem a s následnou odbornou péčí. Program klientům také nabízí podporu při řešení problémů v oblasti právní a finanční a doprovází klienty při změně jejich hodnotového systému tak, aby to bylo v jejich zájmu a zároveň přijatelné pro společnost, do které se budou vracet.

Ke klientům přistupujeme individuálně, v jejich zájmu a v souladu s jejich potřebami.

Služby jsou poskytovány za úhradu, jejíž aktuální výše je zveřejněna na webových stránkách www.advaitaliberec.cz nebo zjistitelná telefonicky na čísle 485146988.

PERSONÁLNÍ OBSAZENÍ: **Ing. Irena Habrová** – vedoucí programu, terapeutka

Mgr. Eva Kopecká – zástupce vedoucí programu, terapeutka, od června 2008 na rodičovské dovolené,

Ing. Petr Kopejska, Marek Dolejš, Pavlína Iblová (od června 2008 na rodičovské dovolené), **Pavel**

Kalpakcis, Bc. Iva Radačovská, Michaela Tesařová, Lukáš Vejnar, Mgr. Lucie Simonová – terapeuti,

Michal Drobník, DiS. – sociální pracovník, **Květuše Loudátová** – účetní, hospodářka, **MUDr. David**

Adameček – výkonný a odborný ředitel, terapeut, **Ing. Helena Sasová** – finanční manažerka, externí pracovníci: **Petr Stezka, Jana Molešová a Evelyn Rejcová** – terapeuti.

V pořadníku žadatelů o službu jsme evidovali 42 zájemců o službu, z toho 31 mužů a 11 žen. Přijali jsme 26 lidí, tedy 62 % z pořadníku, z toho 17 mužů a 9 žen. Poptávka po léčbě v terapeutické komunitě nadále převyšuje kapacitní možnosti, čekací lhůta byla minimálně 2 měsíce.

Statistické údaje	2006	2007	2008
Kapacita programu	15	15	15
Délka programu/ léčby (v týdnech)	28-60	28-60	28-60
Počet všech uživatelů drog, kteří se programu účastnili	31	34	37
– z toho prvních kontaktů	21	23	26
– z toho mužů	23	24	25
– z toho injekčních uživatelů drog	31	31	34
– z toho se základní drogou heroin	11	8	10
– z toho se základní drogou pervitin	15	23	22
– z toho se základní drogou kanabinoidy	1	0	0
– z toho se základní látkou Subutex nelegálně	0	1	1
Počet klientů, kteří program úspěšně ukončili	10	11	10
Počet klientů, kteří program ukončili předčasně	10	12	12
– z toho do 2 týdnů léčby	1	2	1
– z toho do 3 měsíců léčby	8	7	6
– z toho po 3 měsících léčby	1	3	5
Průměrný věk klienta	25,3	25,7	25,5
Počet neuživatelů, kteří využili alespoň jednu službu programu	33	51	32
Počet "lůžkodnů"	4735	5053	5288
Průměrná délka léčby 1 klienta (ve dnech)	232	222	213
Průměrná délka úspěšně ukončené léčby 1 klienta (ve dnech)	336	359	372

S dlouhodobou závislostí (přes 8 let) z nich bylo 88 %, průměrný věk 25,3 roků je nepatrně nižší než průměr 26,0 v roce 2007. Celkem 13 klientů k nám nastoupilo z PL Červený Dvůr, 5 z PL Bohnice a 3 z PL Opava, 1 z PL Ostrov nad Ohří, 1 z PL Havlíčkův Brod, 1 z PL Dobřany, 2 přímo z detoxu.

V roce 2008 přišlo 8 klientů s onemocněním hepatitida typu C, představují 31% z celkového počtu nově přijatých. Celkem prošlo zařízením 34 klientů, z toho 25 mužů a 12 žen.

Nejčastěji dosažené nejvyšší vzdělání klientů je základní (86 %).

Lůžková kapacita byla využita na 96,58%, klienti strávili v komunitě dohromady celkem 5288 dnů.

Předčasně léčbu ukončilo 12 klientů. Jeden byl vyloučen pro opakované porušení pravidel. Jeden klient musel nastoupit do výkonu trestu. Ostatních 10 klientů odešlo z vlastního rozhodnutí.

Řádně ukončilo léčbu 10 klientů.

V doléčovacím programu našeho sdružení v Liberci pokračovalo 9 z nich, 1 nastoupil na doléčování s chráněným bydlením do Doléčovacího centra SANANIM v Praze.

chudší. O něco smířlivější a svítivější. Opět mít pod nohama rozhoupanou palubu. A málo opravdu pevných bodů, od kterých by se dalo odrazit, o které by se dalo opřít. A v uších občas slýchat zvuk příboje. Zvuk mořských vln, které narážejí na vysněný břeh. Břeh, lemující zemi čistého lidství. Lidství, které je naplňováno a tvarováno samo sebou. Které je v rovnováze. Které je pevné i prostupné zároveň, plane i chladí, bojuje i spočívá u kořenů stromu života a zároveň hledí do jeho koruny. Lidství, které je samo v sobě svobodné a plující k bezbřehým pevninám tiché radosti z tvorby. Vysněný břeh. Příboj a skály. Břeh, který je po zrnkách písku pomalu vytvořen každodenní prací. Břeh, bez kterého moře pozbývá smyslu. Bez kterého by nemohla být postavena žádná loď. Ani loď Advaity. Vzhůru tedy - posádko! Ať je vykonáno to, co má být vykonáno! Ať se rána potkávají s večery a jejich touha něco si sdělovat je průzračná, jako pramenitá voda ve slunečních dlaních!

K

Každé pravidlo, které má svou posádku, brázdí alespoň občas mořské dálnavy. Protože posádka nemůže být nečinná. Musí se pravidelně vydávat na otevřené moře. Musí se nechat ošehávat vodní tříšť, větry, slunci, gesty a slovy. Skládá se jak z řadových námořníků, tak z různých lodivodů, komidelníků, ranhojčů, navigátorů - až po kapitána. Posádka musí s lodí čas od času zakotvit v přístavu, aby loď opravila, dotáhla nějaké ty šroubky na přídi nebo na zádi, aby vztyčila znovu v bouřích popadané stěžně, vzbudila kapitána, viděla se s blízkými, naskonvala nové pasáčky na krysy, doplnila zásoby vody a potravin. Pak může zase vyplout. I posádka Advaity pracuje i o dopčívá. Plní své úkoly, které jsou směřovány hlavně k tomu, aby se loď udržela na hladině, aby udržela správný kurs. Snaží se plnit své úkoly tak, aby z toho měla a očelala loď co nejvíce prospěch. Někteří členové posádky se plaví na této lodi už dlouho. Prošli si Slunce vysušilo a slaná voda takřka rozmáčela. Mnohokrát si říkali, že takhle plavba je už plavbou poslední ve slepých uličkách strachu a zoufalství, aby z nich vyšli o něco bohatší, o něco

Vybrané ukazatele za delší období činnosti terapeutické komunity

	prošlo zařízením	nastoupilo nových	z toho mužů	z toho žen	odešlo			prům. věk	
					celkem	svévolně	disciplinárně		
1997	16	16	12	4	4	4	0	0	19,75
1998	28	16	12	4	15	4	6	5	24,0
1999	32	19	14	5	17	4	8	5	22,3
2000	38	23	16	7	24	6	5	13	23,6
2001	39	25	18	7	25	7	5	13	23,4
2002	35	21	12	9	23	12	4	7	24,3
2003	30	18	13	5	17	7	0	10	24,7
2004	32	19	13	6	18	3	8	7	24,4
2005	28	14	11	3	18	4	3	11	25,2
2006	31	21	16	5	20	8	2	10	25,3
2007	34	23	16	7	23	11	1	11	25,7
2008	37	26	17	9	22	11	1	10	25,5
CELKEM	–	241	170	71	226	81	43	102	24,01

Základní droga

	heroin	pervitin	kokain	jiné opioidy	alkohol	marihuana	toluen	komb.
1997	9	7	0	0	0	0	0	0
1998	13	2	0	1	0	0	0	0
1999	17	2	0	0	0	0	0	0
2000	14	7	0	1	0	0	1	0
2001	12	11	0	0	1	0	1	0
2002	10	9	1	1	0	0	0	0
2003	10	8	0	0	0	0	0	0
2004	8	8	0	0	1	1	0	1
2005	4	7	0	0	0	0	0	3
2006	5	9	0	3	1	1	0	2
2007	2	10	0	1	1	0	0	9
2008	8	14	0	1	0	1	0	3
CELKEM	104	80	1	7	4	2	2	15

Podíl jednotlivých aktivit programu (z pohledu klienta)

aktivita	hodin týdně	podíl (%)
pracovní terapie	19	11
skupinová terapie (včetně ranních komunit, bez mimořádných skupin a velkých komunit)	18	11
pohybové aktivity	9	5
sociální práce	3	1
kluby	3	2
individuální terapie	2	2
vzdělávací lekce	2	2
volný čas	56	33
spánek	56	33
celkem	168	100

Skupinové dění v TK

Do programu Terapeutické komunity patří skupinová setkávání. Přítomni jsou všichni klienti a dva terapeuti. Součástí skupinového dění jsou skupiny **dynamické** - řádné, tematické, hodnotící a skupiny **mimořádné**, probíhají také ranní komunity.

Ranní komunity probíhají každý den po snídani kromě neděle.

Sezení v úvodu moderuje pán domu – zástupce klientů. Klienti si sdělují své sny a pocity z nich, mluví o tom, jak se vyspali a snaží se vystihnout co nejlépe několika málo slovy svou momentální náladu. Dojmy z včerejších událostí a své naladění na nový den již řídí jeden z terapeutů.

V závěru sezení je rozdělena práce a jsou přidělené případné sankce za předchozí den.

Řádné skupiny rozdělujeme na životopisné, tematické a interakční. Životopisná skupina je opět specifické sezení. Na ní nový klient mluví o svém životě a a dává tak do něj skupině nahlédnout. Skupiny probíhají odpoledne. Obsahem je diskuze mezi klienty, kterou terapeuti doprovázejí svou pozorností a případně usměrňují. Klient hovoří o vztazích a komunikaci s druhými klienty, o svých zážitcích a zkušenostech. Ostatní komentují své postřehy, jeho chybné nebo vhodné způsoby řešení. Vlivem těchto zpětných vazeb klient začíná rozumět své roli v konfliktech a při vzniku svých problémů. Má možnost poznat a zkusit doporučené nové vzorce chování. K většímu porozumění využíváme různé techniky podle zaměření a zkušeností terapeutů.

Ze skupin tematických je využívána nejčastěji skupina o skupině, která jednoznačně uvolňuje a následně řeší případné nepřátelské pocity, cíle a normy skupiny, vůdcovství i naopak případného obětího beránka nebo šaška, nevhodná skupinová schémata a podobně.

V úterý večer probíhá v komunitě skupina I. fází. Je hodinová a účastní se jí klienti v I. a v 0. fázi. Cílem je nácvik mluvení a otevřenosti před celou skupinou.

Ve středu večer probíhá skupina III. fází. V ní klienti závěrečné fáze v léčbě předávají ostatním své zkušenosti ze života venku, z hledání zaměstnání, z jednání na úřadech a podobně.

Jedenkrát týdně probíhá skupina hodnotící. Skupina stihne zhodnotit zpravidla tři nebo čtyři klienty. Hodnocený klient dostává od každého člena skupiny a přítomných členů týmu popis pozitivních i negativních změn za období od posledního hodnocení. Může i slyšet jaké další změny jsou mu doporučovány. Během svého hodnocení musí mlčet. Pak má slovo on. Tak se klienti učí kromě jiného i zdrženlivosti.

Hodně využívané jsou skupiny mimořádné, které řeší právě vzniklé a neodkladné situace klienta.

S duhou věčně spojení, obtěžkáni tancem. Planetou dál nesení - s vavřínovým věncem. Okřídlení bolestí - ze samoty snění. Nořící se do pastí - smrti pozměnění. Mávající na kopcích - padajícím hvězdám.

duhou
věčně
spojení,
obtěžkáni
tancem. Planetou dál
nesení - s vavřínovým
věncem. Okřídlení bolestí
- ze samoty snění. Nořící se do
pastí - smrti pozměnění. Mávající
na kopcích - padajícím hvězdám.

Mohou nastat kdykoli během dne. Klient si může úderem do gongu, který visí na chodbě – zavolat na pomoc celou skupinu. Činí tak tehdy, když má pocit, že svůj aktuální stav není schopen sám zvládnout. Může mít silné chutě na drogu nebo může být ve vyhroceném postoji vůči některému členu skupiny a s tímto pocitem se obtížně vyrovnávat. Pak při vzájemné konfrontaci dochází za účasti všech členů skupiny k vyjasnění situace. Mimořádná skupina je vlastně takovou krizovou intervencí. Problém, který klient řeší na mimořádné skupině, měl by tedy předložit k podrobnému zkoumání ještě na skupině dynamické.

Pracovní aktivity klientů komunity v roce 2008

Veškerá pracovní činnost klientů se nazývá “pracovní terapie”. Vedle terapie skupinové je pracovní terapie podstatnou součástí léčebného programu komunity. Tvoří třetinu programu.

Hlavními aktivitami pracovní terapie jsou:

- zhotovování výrobků z keramiky,
- výroba takzvaných “lapačů snů”,
- tkání koberců na dvou tkalcovských stavech,
- práce se dřevem v truhlářské dílně,
- základní zahradnické práce na pozemku,
- pomocné práce v externí zámečnické dílně,
- každodenní úklidové práce a drobné opravy - takzvaný “chod domu”.

Využíváme také nabídky pracovních příležitostí mimo dům. Třeba na zemědělské biofarmě v Nové Vsi, v truhlárně nebo v zámečnické dílně. Provádíme také příležitostné práce pro novoveskou základní školu nebo obecní úřad, pokud na požadované práce stačíme.

V loňském roce se nám podařilo o prázdninách natřít plot kolem školy a školky v Nové Vsi. Na to jsme náležitě pyšní a byli jsme za to velmi chváleni ředitelem a personálem školy i samotnými dětmi.

Také úroveň výrobků z keramiky se velmi zvýšila. I díky tomu, že se nám podařilo uvést do provozu vlastní keramickou pec. Vyrábíme hrnečky, podkvětníky, figurky a věci, inspirované dobou vánoční nebo velikonoční, jakož i různé tvůrčí fantazie našich klientů.

Originální jsme ve výrobě takzvaných “lapačů snů”. Je to kruh z vrbového proutí, omotaný a protkaný barevnými nitěmi a ozdobený korálky a ptačími pírky. Ten, kdo si takový lapač zavěsí na noc do své ložnice, k tomu se zlé sny nedostanou, protože budou na své záludné pouti lapeny do důmyslně utkané sítě.

Přejeme si, aby se nám práce dařila i v dalších letech alespoň tak, jako v tom loňském roce.

Aby se u nás co nejvíce lidí našlo chuť do práce, aby v sobě objevili své skryté schopnosti a talenty, aby se naučili základním pracovním návykům, aby od nás odcházeli o něco bohatší a svébytnější.

A kdyby se nám nějaké to pracoviště podařilo přidat, tak bychom byli samozřejmě rádi.

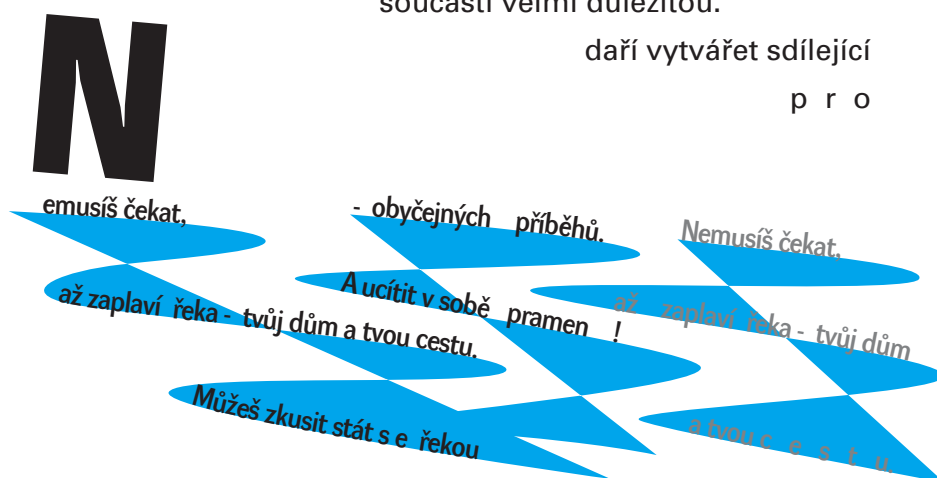
Víkendy s rodinami v komunitě.

Od roku 2002 pořádá komunita víkendy s rodinami. Jedná se o dvoudenní strukturovaný program. Začínáme v pátek večer seznamovacím klubem s krátkou technikou a končíme v neděli po obědě závěrečnou rozlučkovou komunitou. Na ní každý účastník víkendu zhodnotí průběh víkendu. Sdílí s ostatními své pocity, radosti, úspěchy, bolesti i pochyby. Víkendy probíhají čtyřikrát do roka. V říjnu roku 2008 proběhl už 25. takový víkend.

Na víkend s rodinami zveme rodinné příslušníky současných klientů komunity. Programu se účastní i ti klienti, kterým žádní příbuzní zatím nemohou přijet. Často jsou rodinné vztahy v rodinách klientů narušeny do té míry, že ani jedna strana nedokáže dlouho překonat obavy z možného nového setkání a je třeba určitého časového odstupu, aby k setkání mohlo dojít. Tak se hlavně při rodinných víkendech klienti motivují k pozvání svých příbuzných úspěšným navázáním vztahů v rodinách svých spoluklientů, přičemž tohoto navázání vztahů jsou o víkendu sami svědky. Rodinní příslušníci, kteří do komunity na víkend přijedou - mohou "adoptovat" na dobu víkendu klienty, kterým nikdo nepřijel. Také se se svými dětmi podílejí na plnění komunitních funkcí. Pomáhají v kuchyni, při venčení psa nebo si mohou udeřit do gongu.

Program víkendů s rodinami má spíše charakter rodinného poradenství. Snažíme se - pokud to jde - i o klasickou rodinnou terapii. V provádění rodinné terapie jsme omezeni hlavně tříměsíčními časovými intervaly mezi jednotlivými víkendy. Vzhledem ke vzdálenostem, z jakých rodinní příslušníci dojíždějí - by každý měsíc dojíždět nezvládali. A především je v komunitě hlavním nástrojem léčby skupinová terapeutická práce klienta. Ale práce s rodinou je pak důležitou součástí celkové terapeutické práce klienta. Ale

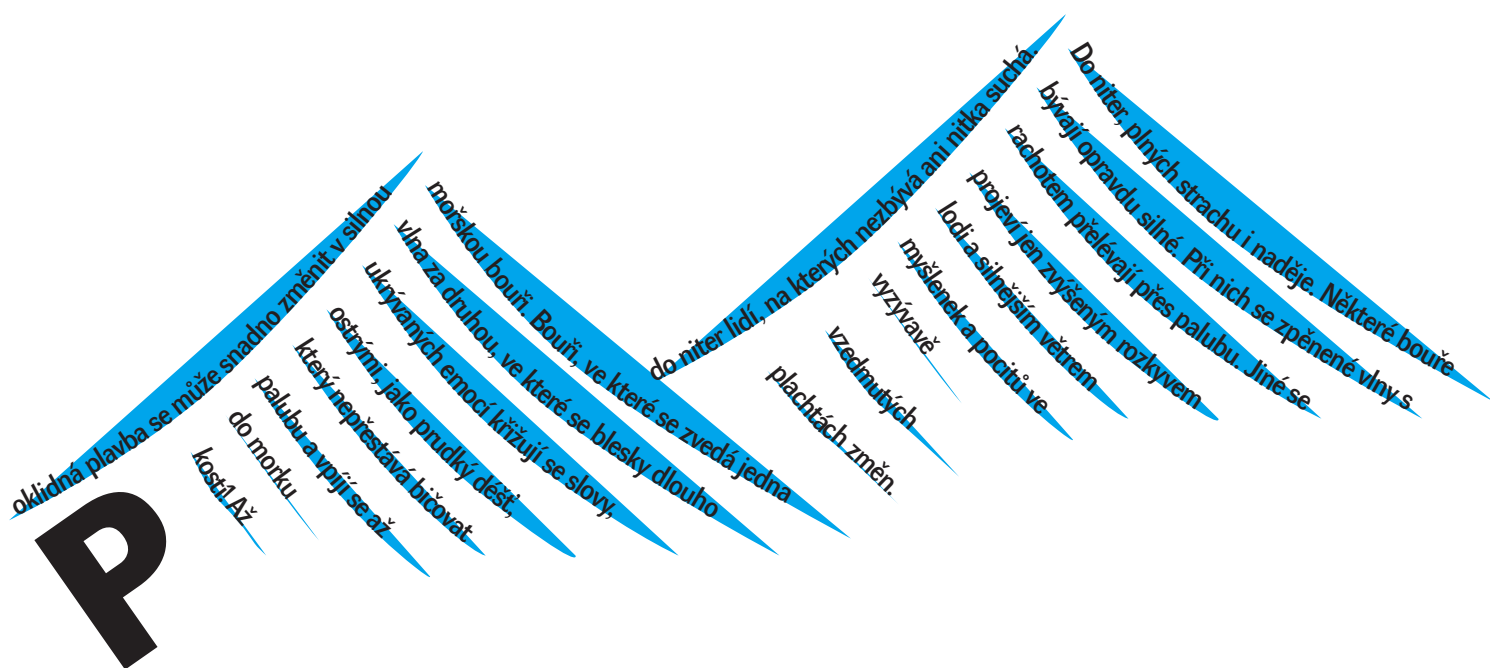
O víkendech s rodinami se nám daří vytvářet sdílejší a podporující atmosféru všichni zúčastnění. Rodiče a příbuzní se seznamují mezi sebou a sdílejí své podobné problémy a těžkosti i mimo oficiální strukturované programy. Navazují přátelské vztahy s klienty komunity, pro které mohou být taková

zvládnutá setkání s novými lidmi důležitým zdrojem jejich další motivace pro léčbu v komunitě - pro další práci na sobě. Daří se nám vytvářet pro klienty i jejich příbuzné oboustranně bezpečné prostředí pro sdílení i bolestivých a nepříjemných zážitků, plynoucích ze společného vyrovnávání se s drogovou minulostí.

Program sestává ze dvou večerních klubů, rodičovské skupiny, tématické skupiny rodičů a klientů a padesátiminutových konzultací rodin s terapeutem. Mezi jednotlivými programovými aktivitami je také dostatek prostoru pro společné rodinné procházky, či rozhovory. Dostatek klidu na vstřebávání informací a zážitků.

Většinou je už velkým pozitivním krokem to, že rodiče za svými dětmi na rodinný víkend do komunity vůbec přijedou. I když v pozvánkách dostávají písemně přesný popis toho, co se bude o víkendu dít, jedou do komunity mnozí jako do úplně neznámého prostředí. Obávají se toho, co naleznou, co se s nimi stane. A přesto podniknou tu dlouhou cestu a překonají svůj strach! To je pro všechny zúčastněné jasným signálem, že tito lidé, kteří dnes do komunity přijeli - chtějí pomoci, mají zájem, ještě věří, ještě neztratili naději, že se jejich děti opět vrátí do normálního života. Že opět uslyší jejich šťastný smích a budou jim blahopřát k úspěchům na jejich životní cestě. Už samotná účast na těchto rodinných setkáních je tedy velikou podporou pro klienty, léčící se z drogové závislosti. A pokud se podaří rozvrácené rodinné vztahy alespoň trochu obnovit za aktivního přispění klientů a jejich rodin, pak se pravděpodobnost následné abstinence u těchto klientů velmi zvýší. Proto mají tato rodinně terapeutická setkávání velký význam a bez nich by léčba klientů v komunitě byla o něco méně efektivní.

Podrobnější popis akcí TK

Zimní pobyt na horách.

V únoru jsme se vydali do Janova nad Nisou, abychom tam trávili týden v příjemném horském prostředí a naučili se správně používat běžky. Nezalekli jsme se nedostatkem sněhu a první den jsme se vydali pěšky probádat okolí. Druhý den byl cílem Bedřichov, kde byl sněhu dostatek, a tak někteří z nás mohli poprvé nasadit na nohy běžky a poznat jejich tajemství. Sníh byl zmrzlý a hodně z nás se rozhodlo jej poznávat a ochutnávat velice zblízka, především při sjíždění kopců. Následovaly trasy delší. Po náročném výstupu na Kristiánov jsme se rozdělili na dvě skupiny – umírněnější, jež se po rovině a klesání vrátila zpět do Bedřichova a extrémisti, jež se vydali na šestikilometrové stoupání. Pobyt jsme proložili i dnem odpočinku, v Janově jsme navštívili místní sklárnu, a podnikli pár jízd na bobové dráze. Věnovali se pěší túře do Jablonce nad Nisou, kde jsme v muzeu způsobili trochu rozruch rozhoupáním zvonu. Počasí nám už nepřálo, takže poslední den jsme místo plánovaných běžek zvolili znovu pěší túru. Odměnou nám bylo slunečné počasí, které jsme využili ke hře na schovávanou v zasněženém lese. Po týdnu náš pobyt končil, naše vlčice Issa se rozloučila se svým novým psím kamarádem a my se spokojení a zdraví vrátili do TKDZ.

Puták 2008 - aneb „tápej z kopce do kopce – hory jsou jen pro chodce.“

Již tradiční jarní putování se odehrálo počátkem května. Už po šesté za sebou jsme se vypravili do lůna Lužických hor. Čekaly nás čtyři dny putování s 15 - 20ti kilovými batohy na zádech a tři noci spouštění v doširoka otevřené náruči matky Země. Vezli jsme si potraviny na dva dny s jasným plánem, že zbytek doplníme nákupy. Dále jsme s sebou vzali spacáky, stany, karimatky,

ešusy, kotlíky - no prostě vše, co člověk potřebuje pro život v pustině - nebo vlastně v divočině. Měli jsme namířeno na vrchol čtvrté nejvyšší hory Lužických hor - na Klíč. Pláštěnky připravit! Pláštěnky! Počasí se krok za krokem umoudřovalo, obloha se strom od stromu vyjasňovala. Klíč jsme zdolali a první noc jsme strávili na Milštejně - skalním hradu nedaleko Rousínova. Nocovali jsme tam sami a noc byla teplá. Stříbrná studánka nám vydala dostatek vláh, opekli jsme si buřty a uvařili kávu, čaj a polévku. Druhý den nám bylo osudem předurčeno, abychom dobyli druhý nejvyšší vrchol Lužických hor - horu Jedlovou. Povedlo se. Při výstupu jsme se jen museli vyhnout překvapené zmiji, která se vyhřívala na kamenech. Po odpočinku jsme se sbalili a vyrazili na Křížovou horu a následně do místa druhého noclehu - Jiřetína pod jedlovou. Křížová hora s kostelíkem, sochou Boží matky a křížovou cestou - nás inspirovala k žízňivému spočinutí a k cigaretovému rozjímání. Probudili jsme se do mlhavého rána třetího dne. V deset hodin jsme opět vycházeli - tentokrát dobýt samotnou královnu Lužických hor - horu Luž - a - mrholilo. Pláštěnky! Opět ale jen na deset minut. Sice bylo zataženo a mlhavo až do odpoledne, ale nepršelo. Z vrcholu Luže jsme toho moc neviděli. Cestou ke třetímu nocležnímu místu - louce u Hamerského potoka u osady Naděje - jsme se ještě zastavili na přehradě Naděje. Průzračná voda zvala ke koupání, ale byla moc studená, tak to nikdo nezkusil, chystali jsme se k poslednímu noclehu. Večerní posezení u ohně bylo opět příjemné.

Ráno hajdy do Svoru na vlak. Osm kilometrů jsme ušli v dobré pohodě a svižně. Vlak přijel. Tak skončilo naše putování a zaplaťpámbu za to, že se nikomu nic nestalo.

Povídání o vodě, aneb „Vltava tour 2008“

Této zátěžové komunitní akci předcházely asi dva týdny intenzivních příprav a také různě stoupajícího natěšování se. Pro některé klienty to bylo vůbec první setkání s kempováním a vodáctvím, jiní se naopak těšili na oprášení pěkných dobrodružných zážitků a vzpomínek z (ne)dalekého dětství či mládí.

Vše připraveno a zabaleno. Nadešla sobota 14. 6. 2008, v Nové Vsi počasí spíše zatažené a neslunečné, my však odhodlaně vyrážíme ve dvou partách do kraje jihočesko – vltavského. Těsně pod druhou kaskádou lipenské nádrže stavíme toho odpoledne náš první tábor, v kempu ve Vyšším Brodě, ve startovní pozici naší vltavské tour.

Nastalo nedělní ráno, konečně den D. Vypůjčujeme si s drobnými zmatky potřebný počet lodí, pádel, barelů a plovacích vest. Pak balíme stany a věci. „Hele, a tohle všechno se mi má vejít do tak malýho sudu?? Vždyť to sakra nejde...!“ , je slyšet kolem několik lamentujících a až zoufalých hlasů vodních nováčků. Nakonec to „nějak“ jde. U různých lidí vzrůstá buď napětí nebo těšení se z vyplutí. Ještě však následuje povinná a názorná ukázka řízení lodě, základní směrové manévry s ní, odrážení a přistávání ke břehu, přehled smluvených pokynů zadáků a háčků. „No jóó, to už všechno víme z lekce, nezdržuj, ať už jedem“, zní několikrát z kruhu netrpělivých přihlížejících pozorovatelů. Konečně jsou všechny lodě na vodě a z úst hlavního lodivoda vychází povel –

PLNOU PAROU VPŘED!!

V pondělí nás čekala jen krátká etapa asi 12 km, zato s vodáckou chuťovkou. Taková 40 metrů dlouhá a 1,5 m široká sportovní betonová propust u papírny ve Větrní, skoro tunel s mírným šplouchnutím na konci. A pak kousek dál nově upravený široký jez Konopa, v němž se kličkuje mezi kameny a pere se s dlouhým proudem o stošest. Je to trochu divoká voda.

Připlouváme krátce po poledni do krumlovského kempu a stavíme stany. Když zrevidujeme a zkulturníme svá těla i duše a naplníme žaludky, vydáváme se na prohlídku nejkrásnějšího jihočeského městečka, Českého Krumlova. Velmi ucabrtaní se pak vracíme kolem 19. hod zpět do kempu a kuchař vyrábí rychlou večeři. Poměrně brzy téměř všichni zaléhají do stanů a sbírají síly na zítřek. Příštího časného rána, v úterý 17.6., se 5 lidí potichu probudilo a vytrátilo ze svých stanů a opustili náš tábor. Mířili do PL Červený Dvůr, na návštěvu jim známého zařízení. Částečně a trochu nostalgicky, ale také načerpat energii a pochlubit se léčebnému personálu, jak zvládají svou cestu k abstinenci.

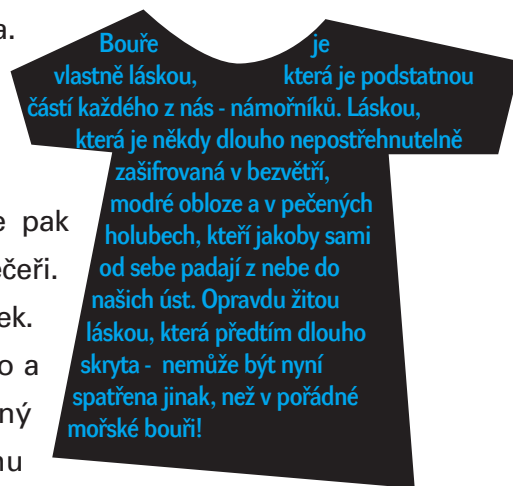
Tento den byl však i dále velmi vyjímečný. Čekala nás totiž všechny „královská etapa“. Jednak zdoláváním všech 4 krumlovských jezů, obkroužit Krumlovem po Vltavě je opravdu zážitek. Projeli jsme o notný kus dále i kolem kláštera ve Zlaté Koruně a pak rozložili stany v Podhradském kempu, pod zříceninou hradu Dívčího kamene. Toho podvečera už jsem na vyhlídku nikoho nepřemluvil. Máme poslední noc v kempu a ráno brzké vstávání.

Středa 18.6. Vyjíždíme už po 7. hod, a máme před sebou posledních 10 km plavby. Ještě cestou stihneme dlouhé přenášení lodí i bagáže u Zátkova mlýna a pak doplouváme do Boršova. Zaznívá poslední společné a opravdové vodácké ahóóóó. Pak balíme věci z barelů zpět do bágků, vracíme lodě a vybavení. Pro mnohé z nás to bylo dost jedinečných zážitků s partou dobrých a příjemných lidí, na které, doufám, jen tak nezapomeneme. Vracíme se zpět na sever do Nové Vsi, do komunity, do reálné reality.

Přeju upřímně nám všem příjemnou a radostnou plavbu i dalším životem. Ahóóóó, Mar

Olympijské hry 2008 v TKDZ – Motto: „Není důležité zvítězit, ale neprohrát!“

Dějištěm olympijského klání se stala podruhé v dějinách naše komunita, a to ve dnech 27.–29.6. Poprvé jsme hostili olympijská družstva v roce 2000. Teď přijelo devět pětičlenných týmů z celé republiky. Desátým byl tým doléčovacího centra libereckého Centra ambulantních služeb a jedenáctí my – TK Nová Ves. Celkem tedy i s hosty pobývalo v areálu komunity během víkendu asi 100 lidí. Bydleli pod stany. Stravovali se v budově „Mlýnice“, kterou nám zapůjčilo na celý víkend myslivecké sdružení obce Nová Ves.

Na olympijské hry jsme se připravovali půl roku, kvalitní příprava a živá spolupráce se starostou Nové Vsi se nám plně vyplatila. Vše během akce samotné probíhalo hladce a bezkonfliktně. Rozhodčím fotbalových utkání byl sám pan starosta, za což mu moc děkujeme.

Soutěžilo se ve fotbale, volejbale, nočním orientačním běhu a triatlonu. V pátek večer už byly rozehrány první fotbalové a volejbalové zápasy. V noci z pátku na sobotu se uskutečnil závod v nočním orientačním běhu. Noční hledání správného směru skončilo nešťastně pro jednoho klienta, který si podvrtl kotník. Byl však urychleně ošetřen a zabezpečen proti šoku. Na všech kolbištích se bojovalo v duchu fair play. Jen občas padaly sprosté nadávky. Ale to sport snese! I ten olympijský.

Tuhé boje se odehrávaly ve fotbalovém turnaji hlavně mezi TK Sejřek a TK Nová Ves. Nejprve ve skupině a pak ve finále. TK Nová Ves skončila nakonec po skvělém výkonu ve fotbalovém turnaji druhá - právě za Sejřkem. TK Sejřek se také stal celkovým vítězem her. My jsme byli i celkově druzí.

Triatlon se odehrával v areálu přehrady Mlýnice. Nejprve plavání, pak kilometr jízdy na kole a kilometr běhu. Ač byly tratě dobře připravené a vyznačené, hlavně pro tým doléčovacího programu, se stal triatlon osudným. Nešťastný cyklista vyjel mimo trať a konto svého týmu obtěžkal mnoha nadbytečnými sekundami. Ty pak rozhodly o horším umístění doléčovacího programu v celkovém hodnocení i v triatlonu samotném.

Do olympijského programového rozvrhu se vešel i sobotněvečerní kulturní program. Ten zajistily neortodoxní česká skupina „Las Mantequillas“ - tedy španělsky „Máslo“ - a jeden bývalý klient komunity Nová Ves, který kvalitně zarapoval. Obě vystoupení proběhla bez nároku umělců na honorář. Unavené olympioniky kulturní program pobavil a mnohé jistě přiměl i k zamyšlení nad otázkami abstinence a smyslu svého snažení o změnu k lepšímu ve svém životě.

Povedlo se nám slavnostní zahájení her i stejně slavnostní zakončení s vyhlášováním a dekorováním vítězů. Dívka v bílé říze zapálila i uhasila olympijský oheň. Na stožár stoupala olympijská vlajka a nástup týmů i vyhlásování vítězů podbarvovala krásná hudba. Proslovy, vyznání, poděkování, radosti i smutky aktérů a i organizátorů byly vyjadřovány srozumitelně a přirozeně - tedy od srdce. Všichni zúčastnění si odvezli do svých mateřských komunit i dál do svých životů - pocit alespoň malého vítězství nad sebou samými. A my organizátoři jsme byli rádi, že už to máme za sebou!

Oslava 11. výročí otevření terapeutické komunity -

„V bolesti i ve slávě, v prachu cest i na trávě – pospolu se shledáme – určitě to nevzdáme!“

V sobotu 7. června 2008 jsme oslavili 11. jedenácté výročí dne, kdy do komunity přijela první klientka. Bývalých klientů přijelo nakonec 25, standardní počet těch, kteří nám zůstávají věrní a jednou za rok se rádi vrací na místo, kde našli začátek své nové cesty za radostmi i strastmi života. Slavnostní předávání diplomů za jeden rok a za pět let života bez drog se odehrálo ve

stínu pod obřím stanem na zahradě komunity. Když jsme v rámci dalšího programu zařadili společné bubnování zvané Drum Circle, odezva na sebe nenechala dlouho čekat a za plotem se objevil rozhněvaný fanoušek místního fotbalového klubu se slovy, že: „přes ten váš randál není slyšet ani píšťalku rozhodčího“.

Někteří si pak společně ještě zahráli fotbal a volejbal a když bylo snědno všechno občerstvení a všechny historky převyprávěny a táborák dohasínal, rozjeli se hosté zpět do svých domovů.

Cyklovýlet Hrabětice 2008.

Akce se konala 9.–15. 8. 2008 v Jizerských horách, v obci Hrabětice, v rekreační chatě s názvem AHOJ. Jedná se o již tradiční komunitní pobyt v přírodě zaměřený na cykloturistiku. Během pobytu jsme si jídlo vařili z vlastních zdrojů. Nejvíce ale vzpomínáme na buřty opékané na táborovém ohni za doprovodu zvuků kytary. Večerní povídání pod hvězdným nebem, kávička, cigárko a relax, to všechno bylo až po vyčerpávajícím dni na kole. Cyklovýlety byly plné náročných výstupů, nebezpečných sjezdů, nekonečných rovinek (těch v Jizerkách moc není), nebezpečných pádů, defektů kol, překonávání hladu, žízně, křečí v nohách, píchání v žaludku a dalších jiných nepříznivých stavů. Za týden jsme se podívali na většinu Jizerskohorských rozhleden, koupali jsme se ve vodopádech říčky Jedlové a vystoupili na nejvyšší vrchol JH Smrk. Den, kdy jsme očekávali fyzickou a psychickou krizi, jsme strávili u jablonecké přehrady a krátkou projíždkou na koních na farmě Vyšehrad – čímž jsme krizi zdárně zažehnali. Vyvrcholením celé akce byl noční pochod, kdy jsme klienty po skupinkách vyvezli na neznámé místo a bez mapy je vyslali do náruče tmy, aby sami našli cestu zpět. Ti zdatnější se vrátili celkem brzy, někteří se však vrátili na pokraji svých sil až s ranním kuropěním. Přestože každý nenašel právě tu nejkratší cestu, do cíle dorazili všichni a to je to podstatné.

Kulturfest 2008.

Kultura má zelenou v brdské komunitě Magdaléna! Nebylo tomu jinak ani vloni. Naši klienti si připravili divadelní představení. Dílo se na svět klubalo obtížně a v bolestech. Nikdo se nechtěl ujmout role režiséra. Scénář koloval v několika variantách a na zkouškách, které končily hádkami, bylo obtížné vybrat tu správnou. Nakonec jsme tedy brdské publikum nezklamali!

Do TKMagdaléna přijelo 12 komunit, a to takřka v plném počtu deseti a více lidí. V pátek večer proběhlo slavnostní zahájení.

Ve světle pochodní se na nás přišla podívat i divadelní múza. Kynula nám z koruny betonového bunkru, ve kterém se mělo divadlo hrát. My jsme hráli už v pátek večer. Tak jsme to chtěli hlavně proto, abychom se mohli v sobotu plně věnovat paralelně probíhajícímu fotbalovému turnaji, ve kterém jsme měli velké ambice.

Hlavním tématem našeho představení bylo jevištní ztvárnění několika smrtelných hříchů. Například : „Pýcha“, „Smilstvo“, „Obžerství“, „Závist“, „Lenost“. Snaha - předložit publiku tyto hříchy v úsměvné podobě - se zdařila. V sobotním fotbalovém zápouení jsme neuspěli. Prohráli jsme opět - stejně jako na olympiádě - s TK Sejřek, i když už jsme vedli 3 : 0! Byla tedy velká naděje na vítězství. O to tristnější byl pak konečný stav - hlavně ten niterný.

V sochařském soutěžení bylo cílem bylo vytesat z tvárnice co nejlepší sochu. Náš sochařský tým si vybral obtížný úkol vytesat do tvárnice grál, tedy pohár na podstavci. Vznikající skulptura se rozlomila. Takže po fotbale další zklamání.

Zklamání k životu patří a učit se jej zvládat bez použití povzbuzujících látek je jedním z cílů léčby. A to jsme zvládli, tím posílení na duchu jsme se přiblížili o větší krůček k trvalé abstinenci! Vivat divadlo! Díky - Múzo!

Zhodnocení činnosti v roce 2008 a závěrečné slovo vedoucí programu

Rok 2008 představuje 11 let, co pomáháme naší službou drogově závislým. Celkem prošlo komunitou 242 klientů, v průměru ročně 22 klientů. Spokojenost a zájem stále dalších osob o službu svědčí o uplatnění komunity v systému služeb pro problémové uživatele návykových látek.

Snažíme se program dále vylepšovat, rozvíjet a reagovat na potřeby zájemců a na nové trendy. Za důležitou považujeme práci na rozvoji našich služeb, vzdělávání týmu a v dobré spolupráci s dalšími zařízeními. V tomto roce jsme se soustředili na systematickou práci v sociální oblasti každého klienta. Mimo těch, co pobírali nemocenskou, každému byla vyřízena alespoň jedna z dávek pomoci v hmotné nouzi.

Poděkování

Závěrem chci poděkovat všem spolupracovníkům za plné nasazení, které vydávali. Jaksoučasným, tak i nově příchozím (Mgr. Simonová). Rok 2008 byl významný nejen co do počtu akcí, ale i na změny v týmu (odchod na rodičovskou dovolenou). Vyžadoval značnou profesionalitu a hodiny práce navíc.

Přeji celému kolektivu, aby chuť do práce a síla vydržela všem. Aby se minimalizovaly situace, které mohou vést k „vyhoření“, především existenční nejistota, a naopak vzrůstala naše trpělivost, kreativita a odbornost v přístupu ke klientům a k péči o ně.

Základními principy poskytování našich služeb jsou:

individuální přístup k uživatelům služeb s ohledem na jejich přání, potřeby a cíle,

rovný přístup ke všem uživatelům,

podpora a pomoc při opětovném začleňování do společnosti,

respektování individuality člověka, jeho osobní volby a svobody,

podpora samostatnosti a soběstačnosti uživatelů.

Poslání CAS

Centrum ambulantních služeb je zařízení poskytující péči osobám ohroženým návykovým chováním v různém stádiu rozvoje závislosti a jejich blízkým.

Hlavním posláním zařízení je poskytování takových služeb, které přispívají ke změně a zvýšení kvality života našich klientů, vedou je k převzetí zodpovědnosti za sebe a své jednání, upevňují jejich pozitivní postoje a hodnoty a posilují jejich odmítavý postoj k drogám.

Služby jsou poskytovány osobám ve věku od patnácti let, zejména občanům Liberecka a Libereckého kraje. Uživatelem služby může být každý člověk bez ohledu na pohlaví, rasu, politické přesvědčení, náboženství, právní či společenské postavení a socioekonomické možnosti.

Ke klientům přistupujeme individuálně, v jejich zájmu a v souladu s jejich potřebami.

Služby jsou poskytovány zdarma.

Personální obsazení v roce 2008

Drahuše Tkáčová, DiS. – vedoucí programu, terapeut

Bc. Petra Hrušková, Jan Pražák – terapeuti

Michal Drobník, DiS. – sociální pracovník

Květuše Loudátová – účetní, zásobovačka

MUDr. David Adameček – odborný a výkonný ředitel, terapeut

Ing. Helena Sasová – finanční manažerka

Jednotlivé programy

Program ambulantního poradenství

Poslání a cíle programu, služby

Program ambulantního poradenství se zaměřuje na podporu osob, které s drogami experimentují, osob závislých na návykových látkách, hazardních hráčů a na péči o lidi blízké uvedeným osobám.

Hlavním posláním programu je podpora lidí, kteří jsou motivováni ke změně svých návyků, ačkoli nejsou schopni úplné abstinence od dané návykové látky.

Služby jsou poskytovány osobám ve věku od patnácti let, zejména občanům Liberecka a Libereckého kraje. Uživatelem služby může být každý člověk bez ohledu na pohlaví, rasu, politické přesvědčení, náboženství, právní či společenské postavení a socioekonomické možnosti.

Služby jsou poskytovány tak, aby na klienty působily aktivně, vedly je k převzetí zodpovědnosti za sebe a své jednání, podporovaly je v nápravě jejich rodinných a dalších sociálních vazeb a napomáhaly v jejich pracovním či studijním uplatnění.

Ke klientům přistupujeme individuálně, v jejich zájmu a v souladu s jejich potřebami.

Služby jsou poskytovány zdarma.

Lod' má svého ducha. Ten ji vede v bouři. Ten ji zevnitř konejší a osvětluje svou tichou naléhavostí, která stojí u zrodu každého léčivého činu proměny. Loď má i své tělo. Svůj tvar. Příklad a žád. Kýl a stěžně. Svě kajuty a paluby. O to vše je třeba pečovat.

To vše je třeba zachovávat v takovém stavu, aby racek s potěšením očkem svým racím spočinul na sošném plavidle a chechtavě aby si zakroužil okolo ráhnoví a lanoví a upustil od radosti - blahosklonně - něco ze svých přebytků do lodního strážního koše.

Na lodi jsou i prostory, kde se během plavby vyrábějí předměty. Kde se tvoří.

Výrobky se pak nabízejí zvědavým domorodcům a domorodkám na korálových a jiných ostrovech nebo historodcům a historodkám z jiných lodí, které jsme v roce 2008 během plavby potkávali a s nimiž jsme se vzájemně hostili.

Nejméně populární mezi plavčíky i ošlehanými námořníky bylo a je drhnutí paluby. Vyložene oblíbená a od kuropění radostně očekávaná a všemi hrdly opěvovaná práce - na lodi není.

Ale i o tom je plavba, o tom je každá mořská pout'. O učení se pracovnímu rytmu. O hledání svého tvůrčího tempa. O tom, že když mně nebaví úklid kajuty, tak si nemůžu jít zadováďet s delfínem a doufat, že kajuta se nějak sama zázračně uklidí.

Popis programu

Hlavním cílem programu je podpora a práce s takovými klienty, kteří se rozhodují pro změnu svého dosavadního způsobu života a stále ještě nejsou schopni žít bez drog. V průběhu programu jsou klienti vedeni k postupným a pro ně přijatelným změnám, které jim pomohou k uvědomění si svého problému, popřípadě jim pomohou k rozhodnutí nastoupit do ústavní léčby. Tento

program mohou využít také klienti, kteří nesplnili podmínky pro setrvání v našem doléčovacím programu. Délka programu se pohybuje v rozmezí 1 až 12 měsíců. Klienti mají možnost přizpůsobovat délku programu svému aktuálnímu stavu, možnostem a potřebám. Program ambulantního poradenství je možné využívat ve dvou formách, a to v podobě jednorázového poradenství nebo jako soustavný dlouhodobý program.

S klienty, kteří využívají pravidelný, dlouhodobý program, uzavíráme písemnou smlouvu o poskytnutí sociální služby. Klienti se účastní programu podle předem stanovených podmínek, na jejichž sestavení se aktivně podílí.

Součástí programu ambulantního poradenství je také poskytování jednorázového nebo nepravidelného odborného sociálního poradenství, kde s klienty uzavíráme pouze ústní dohodu o poskytnutí odborného sociálního poradenství.

Statistické údaje			
Program ambulantního poradenství	2006*	2007*	2008
Počet uživatelů drog	41	69	168
z toho prvních kontaktů ¹⁾	17	32	155
z toho mužů	14	23	115
z toho injekčních uživatelů drog	14	18	86
z toho se základní drogou heroin	3	5	25
z toho se základní drogou pervitin	16	28	102
z toho se základní drogou kokain	0	0	1
z toho se základní drogou kanabinoidy	4	2	10
z toho patologičtí hráči	2	4	9
z toho se základní drogou alkohol	1	3	13
z toho se základní látkou Subutex nelegálně	0	0	2
Počet klientů, kteří ukončili program úspěšně	12	21	23
Počet klientů, kteří ukončili program předčasně	4	7	3
Průměrný věk klienta	24,5	25	27,3
Počet neuživatelů (rodinní příslušníci, blízcí klientů)	21	67	147
Počet kontaktů klienta a pracovníka (včetně neuživatelů)	740	1025	1055

V letech 2006 a 2007 byly ve výkaznictví projektu uvedeny pouze statistická data týkající se soustavného programu, v roce 2008 jsou v tabulkách zaznamenána také jednorázová poradenství, která jsou součástí námi nabízených služeb. Hlavním důvodem této změny je nárůst zájmu o tuto naši službu zejména ze strany rodičů a klientů žádajících zprostředkování ústavní léčby.

2006, 2007 – jsme sledovali druh závislosti pouze u klientů v dlouhodobé péči, takže hodnoty jednorázových kontaktů nejsou v tabulce zahrnuty.

2008 – u 6 klientů, kteří využili jednorázové poradenství neznáme druh závislosti.

Od počátku roku 2008 jsem upravili vedení statistických dat programu dle seznamu definic a výkonů drogových služeb NMS RVKPP.

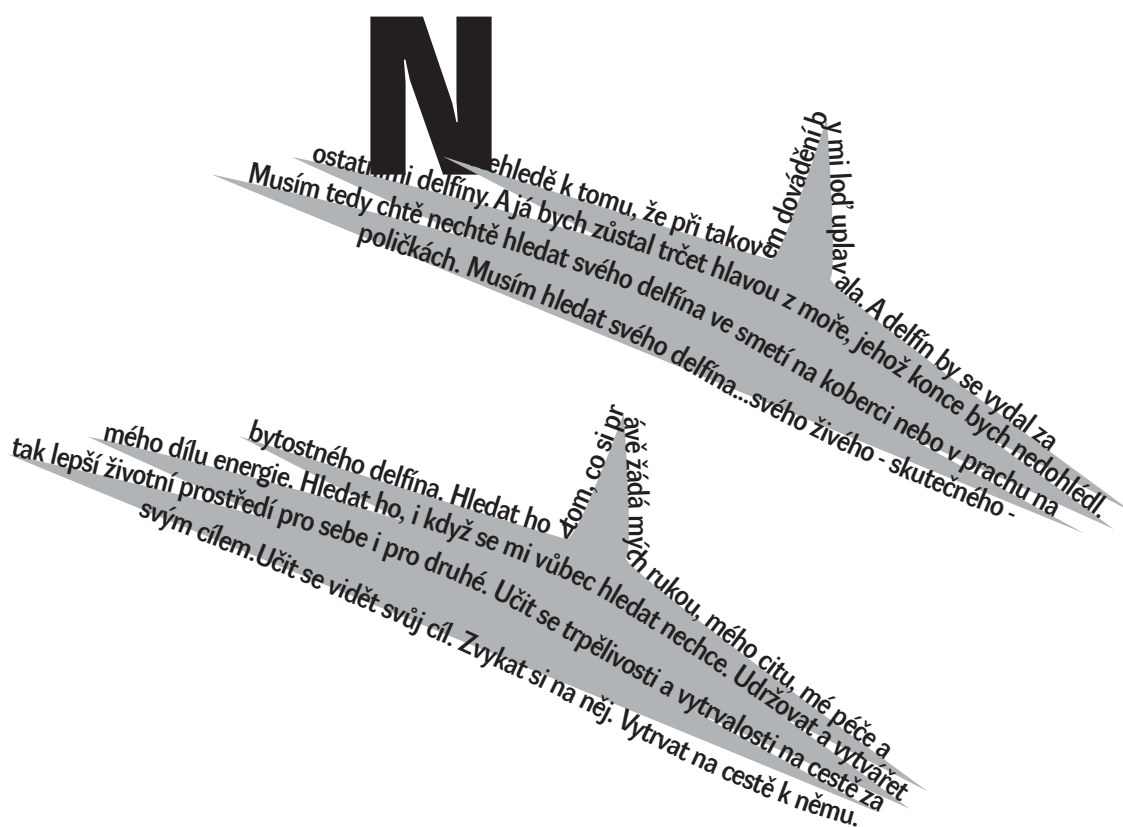
Celkově se programu účastnilo 315 osob, z toho 33 osob absolvovalo ambulantní léčbu, 135 osob využilo jednorázové poradenství, popřípadě opakovaný krátkodobý kontakt, dále jsme poskytli službu 147 rodičům a rodinným příslušníkům.

28 klientům jsme zprostředkovali nástup do ústavní léčby.

Nejpočetnější skupinu klientů tvoří nadále injekční uživatelé pervitinu, narůstá počet patologických hráčů a osob závislých na alkoholu.

Nejvíce vzrostl zájem o naše služby ze strany rodičů a blízkých, v porovnání s rokem 2007.

Nejvíce využívanou službou je individuální terapie, poradenství a rodinná terapie, poradenství.

Doléčovací program

Poslání a cíle programu

Doléčovací program se zaměřuje na podporu lidí, kteří prošli léčbou závislosti a jsou rozhodnutí abstinovat od návykových látek či hazardního hraní. Služby jsou poskytovány osobám ve věku od patnácti let, které aktuálně žijí na Liberecku a v Libereckém kraji. Uživatelem služby může být každý člověk bez ohledu na pohlaví, rasu, politické přesvědčení, náboženství, právní či společenské postavení a socioekonomické možnosti.

Hlavním posláním programu je udržení pozitivních postojů a hodnot, které si klienti osvojili v průběhu předchozí léčby, případně získali v samotném doléčovacím programu. Program se zaměřuje na předcházení návratu k návykovému chování, umožňuje klientům aktivně se podílet na řešení jejich sociální situace, především v oblasti zaměstnání, bydlení, rodinných a partnerských vztahů, motivuje je k dalšímu osobnímu rozvoji a pomáhá jim při jejich zpětném začleňování do společnosti.

Ke klientům přistupujeme individuálně, v jejich zájmu a v souladu s jejich potřebami.

Služby jsou poskytovány zdarma.

Popis programu

Doléčovací program je po ukončení léčby důležitou a významnou součástí komplexní péče o závislé, posledním článkem v systému léčby. Délka programu je 6–12 měsíců. Program je rozdělen do tří fází, každá fáze trvá 2–4 měsíce. Jednotlivé fáze se odlišují především frekvencí návštěv a mírou podpory, kterou klientům terapeutický tým poskytuje. V průběhu programu mají klienti možnost řešit konkrétní a reálné problémy související s jejich návratem do běžného života. Jsou motivováni k nápravě svých rodinných a dalších sociálních vazeb, nalezení vhodného a důstojného zaměstnání a bydlení. Nedílnou součástí programu je posilování jejich odmítavého postoji k drogám a závislostnímu chování.

Naše loď Advaity se často vydává do ne zcela prozkoumaných koutů oceánu paměti. K ne zcela známým pevninám a ostrovům budoucích údivů a zvolání. Tam, kde zakotvíme, tam se snažíme něco nového objevit, něčeho nečekaného se dočkat, něco dosud neprožitého prožít. Společně. A přece o samotě. Vidíme každý jediný tytéz stromy, totéž Slunce, nebe, řeku, siluety lidí, záblesky neznámých očí. Působí na nás ty samé věci a události. Ale každý je vnímáme s trochu jinak pootevřenými smysly. Tepla, chlad, vítr v korunách stromů, zemi pod nohama. Své méně či více citelné bolesti i radosti, svou lenost i chuť dosáhnout, doběhnout, dojít - někam - vplétáme téměř nepostřehnutelně - do nezmapovatelných drah padajících vloček našich vánočních přání. Jezdíme na lyžích, sjíždíme řeku, putujeme krajinou pěšky nebo na kolech, měníme své síly ve sportu, slavíme to, že jsme vydrželi další rok.

Statistické údaje

Doléčovací program	2006	2007	2008
Kapacita programu (počet klientů současně v programu)	15	15	15
Délka programu (v týdnech)	24 - 52	24 - 52	24 – 52
Počet "klientodnů" (součet všech dnů, které všichni klienti v daném roce strávili ve strukturovaném programu)	2646	2989	3249
Průměrná délka programu 1 klienta	176	158	207
Počet všech uživatelů drog, kteří se programu účastnili	24	25	20
z toho prvních kontaktů	16	19	15
z toho mužů	15	16	11
z toho injekčních uživatelů drog	19	12	15
z toho se základní drogou heroin	6	8	4
z toho se základní drogou pervitin	17	14	14
z toho se základní drogou kanabinoidy	1	1	1
z toho se základní drogou alkohol	1	2	1
Počet klientů, kteří program úspěšně ukončili	9	12	7
Počet klientů, kteří program ukončili předčasně	9	6	5
z toho byli z programu vyloučeni	7	5	3
Průměrný věk klienta	26,5	26,5	25,3
Počet neuživatelů, kteří využili alespoň jednu službu programu. (rodinní příslušníci, blízcí klientů)	11	15	7
Počet bývalých klientů, kteří se účastnili některých aktivit programu nebo měli konzultaci	?	32	34
Počet kontaktů klienta a pracovníka	2007	1824	928
z toho s klienty v programu	1632	1407	763
z toho s bývalými klienty	336	397	157
z toho s rodinnými příslušníky klientů v programu	9	20	8

V roce 2008 se účastnilo doléčovacího programu 20 klientů: 11 mužů a 9 žen. Z roku 2007 pokračovalo 5 klientů, nově přijato bylo 15 klientů. První čtvrtletí roku nenastoupil žádný klient. Ve srovnání s rokem 2007 poklesl počet klientů o 5 osob, prodloužila se však doba setrvání v programu u jednoho klienta, bylo také poskytnuto více individuálních poradenství. Oproti roku 2007 nás také navštívilo více exklientů. Poskytli jsme větší množství krizových intervencí.

V roce 2008 jsme zaznamenali několik žádostí o naše služby od klientů, kteří žádali chráněné bydlení jako součást programu. Vzhledem k tomu, že tuto službu poskytujeme až od roku 2009, byli jsme nuceni odkázat je na jiná zařízení. Od dubna 2009 jsem rozšířili naše služby o službu podporovaného bydlení. Hlavním důvodem je reakce na potřeby našich klientů, kdy velké množství klientů, kteří dokončili léčebný program v Terapeutické komunitě v Nové Vsi, odchází do jiných doléčovacích center právě z důvodu, že jim je poskytnuto také chráněné bydlení. Další

důvod ve snížení počtu zájemců o službu vidíme v tom, že klienti, kteří jsou v kontaktu s našim zařízením a projeví zájem o zařazení do programu, trvale žijí mimo obec Liberec a delší vzdálenost jim znemožňuje pravidelnou a požadovanou účast na programu. Tito klienti pak vstupují do Programu ambulantního poradenství našeho zařízení, kde mají větší možnost přizpůsobit si účast v programu svým možnostem.

V roce 2008 nastoupilo do programu 10 klientů z Terapeutické komunity v Nové Vsi, 9 klientů z psychiatrických léčeben, především z PL Červený Dvůr, PL Bohnice, PL Bílá Voda, PL Nechanice, PL Plzeň, 1 klient přestoupil do našeho programu z Děčínského doléčovacího centra.

Program ukončilo 12 klientů: 7 řádně, 5 předčasně, z nichž 4 přestoupili do Programu ambulantního poradenství našeho centra. V případě pozitivních změn mají tito klienti možnost opětovného návratu do doléčovacího programu.

Zhodnocení činnosti v roce 2008 a závěrečné slovo vedoucí programu

Od počátku roku 2008 zařízení využívá nových prostor v Rumunské ulici v centru Liberce. Tyto prostory jsou lépe přizpůsobeny potřebám poskytovaných služeb, týmu i potřebám klientů.

V únoru nastoupila do pracovního poměru nová vedoucí Centra ambulantních služeb, paní Drahuše Tkáčová.

V roce 2008 jsme se zúčastnili pravidelného setkání protidrogových koordinátorů a kurátorů pro děti a mládež Libereckého kraje, které je organizováno Krajským úřadem Libereckého kraje. Zde jsme měli prostor představit naše zařízení a služby a navázat spolupráci s pracovníky Městských úřadů okolních obcí.

U příležitosti 10. výročí založení doléčovacího programu jsme uspořádali Den otevřených dveří našeho zařízení. Příjemně nás překvapila hojná účast kolegů ze spolupracujících zařízení, pracovníků měst a obcí Libereckého kraje a zástupců médií. V průběhu roku jsme medializovali naši činnost v regionálních médiích.

Nadále se pravidelně účastníme komunitního plánování sociálních služeb regionu Liberec, jsme členy pracovní skupiny léčby a resocializace při Protidrogové komisi Libereckého kraje.

V průběhu roku jsme se setkali se zástupci Kontaktního centra Liberec, abychom utužili a dále rozšířili naši spolupráci.

Na konci roku jsme se zapojili do testování pilotní verze databáze UniData, která je tvořena Národním monitorovacím střediskem pro drogy a drogové závislosti.

V průběhu roku jsme se připravovali na otevření podporovaného bydlení, tvořili jsme koncepci a dokumentaci programu. Na toto téma proběhla také týmová konference za účasti členů týmu Terapeutické komunity v Nové Vsi, kteří svými náměty a připomínkami přispěli k tvorbě koncepce programu. V Terapeutické komunitě v Nové Vsi proběhla vzdělávací lekce zaměřená na doléčovací program – jeho důležitost v procesu léčby závislosti a na podmínky přijetí do

ambulantní a plánované pobytové části programu, kdy také klienti měli možnost vyjádřit se ke koncepci programu a podmínkám přijetí.

V průběhu roku jsme ragovali na potřeby našich klientů a rozdělili stávající Program ambulantního poradenství na jednorázová poradenství, krátkodobé intervence a soustavný, strukturovaný program. Tímto se nám podařilo splnit požadavky širší cílové skupiny a lépe navazovat na další služby v regionu, zejména libereckého kontaktního centra.

S klienty doléčovacího programu jsme jako každý rok i letos uspořádali Vánoční setkání, kterého se zúčastnilo 14 klientů, a to jak stávajících, tak těch, kteří prošli doléčovacím programem v minulých letech.

I tento rok byl pro nás rokem plným změn. Naše programy mají dlouholetou tradici, považujeme je za stabilní, nebráníme se však dalšímu rozvoji a změnám a očekáváme, že i v dalších letech se budeme snažit naplňovat stále nové a nové cíle, které přispějí k našemu vývoji a zkvalitňování našich služeb.

I v letošním roce připojuji na konec své poděkování, které patří především mým kolegům. Děkuji za jejich obětavost a velké pracovní nasazení. Dále bych ráda poděkovala všem, kteří nás podporují. Jsem ráda, že jsou mezi námi stále lidé, kteří mají snahu pomoci těm, kteří to potřebují.

Drahuše Tkáčová, DiS.,
vedoucí CAS ADVAITA

Čím jsme výjimeční

Občanské sdružení ADVAITA poskytuje komplexní péči o závislé a jejich blízké. Klienti mají možnost využít více druhů služeb v jedné organizaci. Po ukončení Programu ambulantního poradenství mohou klienti nastoupit léčbu v Terapeutické komunitě pro drogově závislé a dále pokračovat do Doléčovacího programu. Návaznost péče přispívá k urychlení přestupu klienta mezi jednotlivými druhy služeb v systému péče o závislé, předávání informací o klientovi v rámci sdružení napomáhá k určení vhodné péči o klienta.

Finanční zpráva ADVAITA, o. s., za rok 2008

Přehled příjmů za rok 2008	Kč	Terapeutická komunita	Ambulantní poradenství	Doléčovací program
Rada vlády pro koordinaci protidrogové politiky (RVKPP)	2 960 000	2 470 000	260 000	230 000
Ministerstvo práce a sociálních věcí (MPSV)	1 535 000	900 000	275 000	360 000
Liberecký kraj	1 840 000	1 364 943	200 451	274 606
Město Liberec	100 000	0	100 000	0
Město Jablonec n. N.	20 000	0		20 000
Nadace EURONISA	60 000	0	40 000	20 000
NROS	313 290	0	0	0
Dary	29 000	0	14 400	14 600
Platby klientů	802 118	802 118	0	0
Nadace Divoké husy	44 226	44 226	0	0
Nadace Škola hrou	2 000	2 000	0	0
Ostatní příjmy	65 193	61 571	1 810	1 812
CELKEM	7 770 827	5 644 858	891 661	921 018

Náklady	tis. Kč
Spotřeba materiálu	735
Spotřeba energie	326
Opravy a udržování	70
Ostatní služby	965
Osobní náklady	5 540
Daně a poplatky	2
Ostatní náklady	32
Odpisy DHM	89
Poskytnuté příspěvky	8
NÁKLADY CELKEM	7 767
Výnosy	
Tržby za vlastní výrobky	24
Tržby z prodeje služeb	17
Ostatní výnosy	823
Přijaté příspěvky	452
Provozní dotace	6 455
VÝNOSY CELKEM	7 771

Majetek	tis. Kč
Dlouhodobý hmotný majetek	207
Zásoby	0
Krátkodobé pohledávky	102
Krátkodobý finanční majetek	799
Náklady příštích období	39
Příjmy příštích období	33
MAJETEK CELKEM	1 180
Zdroje	tis. Kč
vlastní z toho: vlastní jmění	472
výsledek hospodaření	4
cizí z toho: krátkodobé záv.	583
jiná pasiva	121

Poděkování

Poskytovatelům dotací, dárcům, nadacím

Úřad vlády České republiky a Rada vlády pro koordinaci protidrogové politiky

Ministerstvo práce a sociálních věcí ČR

Liberecký kraj

Evropský sociální fond a státní rozpočet ČR

Nadace pro rozvoj občanské společnosti

Interma, a. s.

Statutární město Liberec

Nadace EURONISA

Město Jablonec nad Nisou

Nadace Škola hrou

Anavel – pracovní oděvy a ochranné pomůcky

Spolupracujícím organizacím, firmám, institucím

APOSS Liberec p.o. – Domov pro osoby se zdravotním postižením

Centrum intervenčních a psychosociálních služeb Libereckého kraje

Firma Porš Nová Ves

Krajská nemocnice Liberec, a. s.

Krajský úřad Libereckého kraje

Obec Nová Ves

Probační a mediační služba ČR

PROADIS (Svaz občanských sdružení zabývajících se odbornými, výzkumem ověřenými činnostmi pro osoby ohrožené sociálním vyloučením)

Psychiatrické léčebny (Červený Dvůr, Bílá Voda, Bohnice a další)

Sekce terapeutických komunit Asociace nestátních organizací

Lidem, kteří nás učí, inspirují, podporují, spolupracují s námi, pečují o naše klienty

MUDr. Markéta Bělková

Mgr. Ivo Brát

MgA. Michael Čtveráček

MUDr. Jiří Dvořáček

Naděžda Jozífková

Kateřina Knap, DiS.

Mgr. Jan Knop

Jiří Šebek

MUDr. Erika Vacková

Jitka Vodňanská

Tomu, který poeticky zpestřil výroční zprávu – Petr Kopejska

ADVAVAITA